

Dániel könyve – Százkilencvenedik rész

A prófétai tetőpont: a Paniumi csata és a vasárnapi törvény előjátékának feltárása

Jeff Pippenger

2024-04-20

Az utolsó cikk egy olyan idézettel zárult, amely a következő bekezdést tartalmazta: „A törvényszegés csaknem elérte határát. Zűrzavar tölti be a világot, és nagy rettegés készül hamarosan az emberekre szakadni. A vég igen közel van. Nekünk, akik ismerjük az igazságot, fel kell készülnünk arra, ami hamarosan mindent elsöprő meglepetésként tör a világra.” A „törvényszegés” akkor éri el határát, amikor a próbaidő pohara megtelik, és ez a határ az Egyesült Államok számára a vasárnaptörvénynél érkezik el.

„Ám Krisztus kijelentette, hogy a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska sem múlik el, míg az ég és a föld el nem múlik. Éppen az a mű volt az, amelynek elvégzésére eljött, hogy felmagasztalja a törvényt, és megmutassa a teremtet világoknak és a mennynek, hogy Isten igazságos, és hogy az ő törvényét nem szükséges megváltoztatni. De itt van Sátán jobbkeze, készen arra, hogy továbbvigye azt a munkát, amelyet Sátán a mennyben megkezdett: hogy megkísérelje kijavítani Isten törvényét. És a keresztény világ szentesítette törekvéseit azáltal, hogy elfogadta a pápaság e gyermekét, a vasárnap intézményét. Táplálták azt, és továbbra is táplálni fogják, míg a protestantizmus a testvéri közösség kezét nem nyújtja a római hatalomnak. Akkor törvény lesz Isten teremtsébeli szombatja ellen, és akkor lesz az, hogy Isten „idegen dolgot cselekszik a földön”. Sokáig tűrte az emberi nem fonákságát; igyekezett őket magához nyerni. De eljön az idő, amikor betöltik gonoszságuk mértékét; és akkor fog Isten cselekedni. Ez az idő már csaknem elérkezett. Isten nyilvántartást vezet a nemzetekről: a számok dagadnak ellenük a menny könyveiben; és amikor törvénné lesz, hogy a hét első napjának megszegését büntetéssel sújtsák, akkor poharuk betelik.” Review and Herald, 1886. március 9.

A vasárnaptörvény idején az Egyesült Államok betölti poharát csordultig, és a nemzeti hitehagyást nemzeti romlás követi. Az általunk vizsgált bekezdés ezt mondja: „a törvényszegés csaknem elérte határát”, és „hamarosan nagy rettegés száll az emberekre”. A vasárnaptörvénynél, amely a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében szereplő „nagy földindulás órája”, „a város tizedrésze elesett”, és „íme, a harmadik jaj hamar eljő”, és „megszólalt a hetedik angyal”. A harmadik jaj a hetedik trombita, és a vasárnaptörvénynél érkezik el, „nagy rettegést” hozva. Ekkor „a vég igen közel van”, és „teljesen váratlan meglepetésként” jön el. A vasárnaptörvénynél a kegyelmi idő pohara a pápaság számára is betelik, mert akkor a Jelenések tizennyolcadik fejezetének második szózata ezt hirdeti: „Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert az ő bűnei az égig hatottak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól. Fizessetek neki úgy, ahogyan ő fizetett nektek, és kétszeresen adjatok neki az ő cselekedetei szerint: amely poharat megtöltött, töltsétek meg neki kétszeresen.”

Ez a történet a vasárnapi törvénynél nyílik meg, és egy jelképes időszakot jelöl, amikor a pápaság „nagy haraggal vonul ki, hogy sokakat elveszítsen és teljesen megsemmisítsen”, mert „az utolsó napokban sok vértanú lesz”. Ami haragra ingerli a pápaságot, azok a „keletről és északról jövő hírek”, amelyek „megháborítják őt”, de „eljut végéhez, és senki sem segít rajta”. A vasárnapi törvénytől a pápaság végéig Isten végrehajtó ítéletének első szakasza kezdődik. Ezt követi a második szakasz, amely az utolsó hét csapás, végül pedig a gonoszok örök pusztulása az ezeréves millennium végén. Isten végrehajtó ítéletének története a háború összefüggésébe van helyezve.

„Nagy és ünnepélyes események küszöbén állunk. A próféciaák teljeseznek. Különös, eseményekben gazdag történelem kerül feljegyzésre a menny könyveiben. Világunkban minden nyugalanságban van. Háborúk vannak, és háborúk hírei. A nemzetek haragszanak, és eljött a halottak ideje, hogy megítéltesse. Az események úgy változnak, hogy előkészítsék Isten napját, amely igen siet. Mintegy csak egy rövid időpillanat maradt még. De miközben már nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen, most még nincs általános összecsapás. A négy szelet mindaddig visszatartják, amíg Isten szolgálói pecsétet nem kapnak homlokukra. Akkor a föld hatalmai felsorakoztatják erőiket az utolsó nagy csatára.” Christian Service, 50, 51.

Isten megpecsételi a száznegyvennégyezeret, majd kihívja másik nyáját Babilonból, és a másik nyáj is megkapja Isten pecsétjét, jöllehet a száznegyvennégyezerrel szemben a „nagy sokaság”-ként van ábrázolva. Az előző idézetben az a lényeges pont, hogy „a négy szelet addig tartják vissza, amíg Isten szolgálói pecsétet nem kapnak homlokukra”. A vasárnaptörvény idejére a száznegyvennégyezer már megpecsételtetett, „és ímé, a harmadik jaj hamar eljő”, ám a négy szél csak akkor szabadul el teljesen, amikor Isten másik nyájának utolsó tagja is megkapta a pecsétet.

„A nemzetek most haragra gerjednek, de amikor a mi Főpapunk befejezte munkáját a Szentélyben, feláll, magára ölti a bosszúállás ruháit, és akkor kitöltetik a hét utolsó csapás. Láttam, hogy a négy angyal visszatartja a négy szelet, amíg Jézus munkája be nem fejeződik a Szentélyben, és akkor eljön a hét utolsó csapás.” Review and Herald, 1849. augusztus 1.

Azok a „nagy és ünnepélyes események”, amelyeknek „küszöbén állunk”, „háborúkként és háborúk híreiként” vannak ábrázolva. Úgy vannak bemutatva, mint amelyek akkor következnek be, amikor „világunkban minden nyugalanságban van”, amikor a nemzetek „már nemzet ellen támadnak”. Pánum Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenötödik versében azt a „különös és eseménydús történelmet” jelképezi, amely a tizenhatodik vershez vezet, és azt bevezeti; ez a vasárnapi törvény, ahol az a „általános összecsapás” történik, amelyre „a föld minden hatalma” felsorakoztatja erőit a végső nagy csatára. Az a „végső nagy csata” a harmadik világháború, és Kr. e. 31-ben az actiumi csata ábrázolja.

Az első és a második vers, valamint a tizediktől a tizenötödikig terjedő versek Dániel 11 negyvenedik versének rejtett történetét ábrázolják. A negyvenedik vers az Egyesült Államok és az adventizmus történetét az 1798-as évtől 1989-ig azonosítja. Ezután hallgat az Egyesült Államoknak mint a bibliai prófécia hatodik királyságának végéig, valamint a laodiceai Hetednap Adventista egyház kiköpetéséig a negyvenegyedik versben, ami a vasárnaptörvény, s amely egyúttal a tizenhatodik vers is. Az első és a második vers azonosítja a vég idejét 1989-ben,

valamint az Egyesült Államok elnökeit attól az időponttól kezdve egészen a hatodik gazdag elnökig, aki felingerli a sátáni globalistákat. A második vers a történetet Donald Trump 2016-os megválasztásáig viszi el, majd a harmadik vers felveszi a tíz király történetét, akiket Nagy Sándor képvisel, aki a bibliai prófécia hetedik királysága, s akik országukat a közelgő vasárnaptörvény-válság idején a pápaságnak adják.

A tizedik vers azzal zárul, hogy 1989-et a vég idejeként azonosítja, a tizenegyedik és tizenkettedik vers pedig előadja az ukrajnai háborút, azonosítva, hogy Putyin és Oroszország megnyeri a háborút, de győzelmükből nem származik hasznuk. Az ukrajnai háború 2014-ben kezdődött, egy évvel Trump első kampányának kezdete előtt. E versek Donald Trump feltámadásához (politikai értelemben) vezetnek, amint megkezdí harmadik kampányát, hogy a hét közül való nyolcadik elnökké legyen. A tizenharmadik vers Trump politikai küzdelmeit azonosítja, amelyek megelőzik a tizenötödik versben aratott paniumi győzelmét, a tizennegyedik vers pedig azt a történelmet tárgyalja, amely a paniumi csata idején, egészen a tizenötödik versben bekövetkező győzelméig lezajlik: azt az időszakot, amikor a bűn embere nyíltan kezd behatolni a politikai történelembe. Amikor a pápaság behatol a prófétai történelembe, Tírusz paráznája énekelni kezd, és a látomás megerősítettik.

A paniumi győzelmet Kr. e. 200-ban a makkabeusok „felkelésének” útjelzője követte Modiinban (jelentése: tiltakozás) Kr. e. 167-ben. Kr. e. 164-ben a makkabeusok újraszentelték a Templomot, és Antiochos Epiphanész meghalt, jelezve a fordulópontot a makkabeusok görög vallási befolyás elleni küzdelmében. Kr. e. 161 és Kr. e. 158 között kezdetét vette és be is fejeződött a szövetségekötés munkája. A prófétai útjelzők megismétlődnek a Hasmóneus-dinasztiában a tizenötödik verstől a huszonharmadik versig terjedő történelemben.

A huszonharmadik versben szereplő Rómával kötött szövetség közvetlen utalás, a tizenötödik versben azonban a Kr. e. 167, Kr. e. 164, Kr. e. 161 és Kr. e. 158 négy makkabeusi jelzőpontja csak akkor válik láthatóvá, amikor a „szövetség” történetét alkalmazzuk a versre. Amikor Pompeiusi a tizenhatodik versben elfoglalta Jeruzsálemet, egy, a városon belül zajló polgárháborúval találta magát szemben, és a két egymással szemben álló párt egyaránt a Hasmóneus-dinasztia szakadár csoportjaiból állt. Ezért a Makkabeusok a tizenhatodik vers történetében is jelen vannak.

A huszadik vers Krisztus születését azonosítja, a huszonegyedik és huszonkettedik versek pedig Krisztus halálának történetét azonosítják; ezért ahhoz a történethez a Hasmóneus-dinasztia vonala tartozik, amelyet a farizeusok képviselnek. A tizenötödiktől a huszonharmadikig terjedő versek a szó szerinti dicső földet azonosítják, valamint Isten hitehagyott júdeai népét, akik azt vallották magukról, hogy az Ő igazságainak védelmezői, de nem voltak inkább Isten képviselői, mint a hitehagyott protestantizmus.

White nővér tudunkra adja, hogy „a történelemnek nagy része, amely” „Dániel könyve tizenegyedik fejezetének” „beteljesedéseként végbement, meg fog ismétlődni.” A Hasmóneus-dinasztia által jelképezett prófétai vonal azt a prófétai vonalat szemlélteti, amely a protestantizmus hitehagyott szarvát ábrázolja, kezdve a harmadik elnökválasztási kampánnyal,

amelyet a hatodik leggazdagabb elnök vállal fel. Trump háromszor indul az elnöki tisztségért; első és utolsó indulásakor győzelmet arat, de második alkalommal a tizenhármas számmal jelképezett lázadás azonosítja a 2020-ban elcsalt választást. A világ ezután két osztályra oszlik: az egyik osztály képes meglátni 2020-at, a másik pedig vak. Ez azt a nagy próbát jelképezi, amely az adventisták számára a kegyelemidő lezárulta előtt, a fenevad képmásának kialakulásában következik be.

„Már előrehaladnak az előkészületek, és olyan mozgalmak vannak folyamatban, amelyek végül a fenevad képmásának elkészítéséhez vezetnek. A föld történelmében olyan események fognak végbemenni, amelyek beteljesítik a prófécia előrejelzéseit ezekre az utolsó napokra vonatkozóan.” Review and Herald, 1889. április 23.

Az előrehaladó „előkészületek”, a „mozgalmak”, amelyek most „folyamatban vannak”, valamint azok az „események”, „amelyek eredményeként a fenevad képmása létrejön”, és „amelyek betöltik a prófécia előrejelzéseit ezekre az utolsó napokra nézve”, magukban foglalják a Hasmóneus-dinasztia útjelzőit Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenötödik versétől a huszonharmadikig. A hitehagyott Hasmóneus-dinasztia, amely a hitehagyott protestantizmust jelképezi, bele van szöve Donald Trump bizonyágtételébe, aki a hatodik és nyolcadik republikánus elnök, s aki felkavarja és mozgósítja MAGA-izmusát az új világrend woke-izmusa ellen.

Trump bizonyágtétele Dániel tizenegyedik fejezetének második versében 2020-ig terjed, és magában foglalja kampányát és első ciklusát; majd a tizenharmadiktól a tizenötödik versekig azonosítják harmadik és utolsó kampányát, győzelmét és utolsó ciklusát. A két ciklus között a Jelenések könyvének tizenegyedik fejezete azonosítja, hogy a republikánus szarv megöletett, és három és fél napig holtan feküdt az utcán. Trump történelmének e vonulata kapcsolja össze elnökségeinek kezdetét és végét Dániel könyvének tizenegyedik fejezetében. Így Donald Trump bizonyágtétele mind Dániel, mind pedig a Jelenések könyvében megtalálható, és mindkét könyvben a tizenegyedik fejezetben található.

A három részleges vonal, amikor összeillesztjük őket, azonosítja Trump teljes történetét mint a hatodik és a nyolcadik elnökét, és az „Igazság” aláírására épülnek. Dániel és a Jelenések könyvéből származnak, és a történelemnek olyan vonalát adják, amely összhangban áll „Dániel könyvének azzal a részével, amely az utolsó napokra vonatkozik.”

Dániel azon része az, amelyet Júda törzsének Oroszlánja nyit fel közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előtt, és ezért a száznegyvennégyezer megpecsételésének üzenetéhez tartozó elem. Ám lelki értelemben vett tökéletes látás szükséges ahhoz, hogy valaki felismerje a két tanú 2020-ban bekövetkező megöletésének prófétai útjelzőit.

Dániel tizenegyedik fejezetének tizenötödik verse a pánioni csatát és a Hasmóneus-dinasztia vonalát ábrázolja, amely szó szerinti csata által teljessé lett, s így a hitehagyott protestantizmus vallása és a globalista új korszak vallása közötti lelki háború prófétai szemléltetését jelképezi. A Kr. e. 200-ban lezajlott pánioni csata a republikánus szarv csatáját képviseli, a Makkabeus-felkelés által jelképezett küzdelem pedig a hitehagyott protestáns szarv csatáját ábrázolja. Noha a

Makkabeusok felkelése Kr. e. 167-ben történt, prófétailag egybeesik a republikánus szarv Kr. e. 200-ban vívott csatájával, mert prófétai értelemben a szarvak egymás történelmével párhuzamosak.

A tizenötödik vers azt a prófétai történelmet ábrázolja, amely közvetlenül megelőzi a hamarosan eljövendő vasárnaptörvényt, és bele is vezet abba. Ennélfogva a száznegyvennégyezer elpecsételéseinek idejében éppen azt a pontot jelképezi, amikor az elpecsételés üzenetében rejlő erő örökre rányomja a pecsétet Isten végidei népére.

Júda törzsének Oroszlánja az, aki felnyitja azt az igazságot, és ez az igazság Jézus Krisztus kinyilatkoztatása. A száznegyvennégyezer azok, akik „követik a Bárányt, valahová megy”, és amikor felnyitja a tizenötödik verset, Júda törzsének Oroszlánja elvezette utolsó napi népét Paniumba. Jézus maga szemléltette ezt a pontot a megpecsételés folyamatában, amikor közvetlenül a kereszt előtt tanítványait Paniumba vitte.

A paniumi háborút Krisztus kifejezetten említi, amikor tanítványaival együtt Paniumban állt, és ott azt tanította nekik, hogy az Ő egyháza Péter hitvallására épül fel, és hogy „a pokol kapui” nem vesznek erőt rajta. Jézus azonosította azt a hadviselést, amelyet a Paniumi csata jelképez. A Paniumi csata a tizenötödik vers, a tizenhatodik vers pedig az actiumi csata. Krisztus Paniumban állt, közvetlenül azelőtt, hogy halálának eseménye lejátszódott.

A Paniumnál a vasárnaptörvényig tartó történelem a földi vadállat két szarvának, a protestantizmusnak és a republikánus elvnek politikai és vallási küzdelmének története. Mindkettőt megtámadta a mélységből feljövő ateista vadállat 2020-ban, és a két szarv hadviselését a globalizmus politikai és vallási istenei ellen a tizenegyedik-től a tizenhatodik versig terjedő történet ábrázolja.

A 2014-ben kezdődött ukrajnai háborútól Donald Trump első, 2015-ben kezdődő elnökválasztási kampányán át a két szarv 2020-ban bekövetkezett haláláig, a 2023-as feltámadásig, valamint Trump harmadik kampányáig, amely 2022. november 15-én kezdődött, a történelem a tizenharmadik–tizenötödik versekhez vezet. Ezekben a versekben az a történelem, amelyet Isten prófétai Igéje feltár, azokat a prófétai igazságokat jelképezi, amelyek lepecsételik a száznegyvennégyezeret.

Ezeket az igazságokat Krisztusnak a Máté evangéliuma tizenhatodik és tizenhetedik fejezetében feljegyzett, Cézarea Filippibe tett látogatása szemlélteti. E versekben a bűn embere visszatér a prófétai történelembe, Tírusz paráznájának énekeit zengve, és ezzel megalapozza a látomást, így módon e verseket az Éjféli Kiáltás összefüggésébe helyezve; mert ahol nincs látomás, elvész a nép.

Ahol nincs mennyei kijelentés, elvadul a nép; de boldog az, aki megtartja a törvényt.

Példabeszédek 29:18.

Akiknek van szemük, de nem akarnak látni, és fülük, de nem hajlandók hallani, azok a balga laodiceai szüzek, akiknél nincs „olaj”. Az „olaj” a tudás gyarapodása, amely akkor jön létre, amikor Jézus Krisztus kinyilatkoztatása közvetlenül a kegyelmi idő lezárulta előtt felnyílik; és Hóseás szerint Isten népének, amely megtagadja és elveti az ismeretet, el kell pusztulnia.

Népem elvész, mert nincs ismerete; mivel te megvetetted az ismeretet, én is megvetlek téged, hogy ne légy papom; mivel elfeledkeztél Istened törvényéről, én is elfeledkezem gyermekeidről. Hóseás 4:6.

Az ÚR szava ismét hozzám szólt, mondván: Embernek fia! Te engedetlen ház közepette laksz, akiknek van szemük a látásra, mégsem látnak; van fülük a hallásra, mégsem hallanak; mert engedetlen ház ez. Ezékiel 12:1, 2.

És ő így szólt: Menj, és mondd e népnek: Hallván halljatok, de ne értsetek; látván lássatok, de ne ismerjete. Kövérítsd meg e nép szívét, tedd nehézé fülét, és hunyd be szemeit; hogy szemével ne lásson, fülével ne halljon, szívével ne értsen, meg ne térjen, és meg ne gyógyuljon. Ézsaiás 6:9, 10.

És a tanítványok odamentek hozzá, és ezt mondták neki: Miért szólsz hozzájuk példázatokban? Ő pedig felelvén, ezt mondta nekik: Mert nektek megadatott, hogy megismerjétek a mennyek országa titkait, azoknak pedig nem adatott meg. Mert akinek van, annak adatik, és bővölködni fog; akinek pedig nincs, attól az is elvétetik, amije van. Azért szólok hozzájuk példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek. És beteljesedik rajtuk Ézsaiás próféciaja, amely így szól: Hallván hallotok, és nem értetek; és látván láttok, és nem vesztek észre. Mert megkövéredett e nép szíve, és fülükkel nehezen hallanak, és szemeiket behunyták; hogy valamikor szemükkel ne lássanak, és fülükkel ne halljanak, és szívükkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. A ti szemetek pedig boldog, mert lát; és a ti fületek, mert hall. Mert bizony mondom néktek, hogy sok próféta és igaz ember kívánta látni azokat, amiket ti láttok, és nem látták; és hallani azokat, amiket ti hallotok, és nem hallották. Máté 13:10–17.

„Az 1840–1844 között adott valamennyi üzenetet most nyomatékossá kell tenni, mert sokan elvesztették tájékozódásukat. Az üzeneteknek el kell jutniuk minden gyülekezetéhez.”

„Krisztus ezt mondta: »Boldogok a ti szemeitek, mert látnak; és a ti fületek, mert hallanak. Mert bizony mondom néktek, hogy sok próféta és igaz ember kívánta látni azokat, amiket ti láttok, és nem látta meg; és hallani azokat, amiket ti hallotok, és nem hallotta meg« [Máté 13:16, 17]. Boldogok azok a szemek, amelyek látták azokat a dolgokat, amelyeket 1843-ban és 1844-ben láttak.”

„Az üzenet adatott. És nem szabad késedelemnek lennie az üzenet megismétlésében, mert az idők jelei teljesednek; a befejező munkát el kell végezni. Rövid idő alatt nagy munka fog elvégeztetni. Hamarosan Isten rendeléséből olyan üzenet adatik, amely hangos kiáltássá fog dagadni. Akkor Dániel feláll az ő osztályrészében, hogy bizonyosságot tegyen.” Manuscript Releases, 21. kötet, 437.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

Jézus Krisztus kijelentése, amelyet Isten adott neki, hogy megmutassa az ő szolgálóinak azokat, amiknek hamar meg kell lenniük; és elküldte, és az ő angyala által kijelentette azt az ő szolgálójának, Jánosnak: aki bizonyosságot tett az Isten beszédéről, és Jézus Krisztus bizonyágtételéről, és mindazokról, amelyeket látott. Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e

prófétálás beszédeit, és megtartják azokat, amelyek meg vannak írva abban: mert az idő közel van. Jelenések 1:1–3.